

FLACĂRA EPIGRAMEI

Epigrama, specie a poeziei lirice, catren cu formă fixă și poantă la final, are suficient de mulți adepți pentru a fi băgată în seamă. Ceea ce am observat însă, de îndată ce ai pășit pe târâmul epigramaștilor adunați laolaltă într-un cenaclu, cu greu te mai poți desprinde de grup. Rămâi ancorat alături de confrăți cu dorința de a găsi poante care să te inspire în crearea unei epigrame, cu gândul de a atrage atenția asupra unor raie ale societății, defecte de comportare ale semenilor etc. Un rol important în rămânerea la suprafață în „oceanul” românesc al epigramaștilor îl au, în opinia mea, conducătorii cenaclurilor dar și aceia dintre membrii care contribuie la desfășurarea în condiții optime a ședințelor, strângerea cotizației, publicarea catrenelor, organizarea festivalurilor. Am activat ca membră a cenaclului Satiricon începând din anul 1992. Eram profesoară la Liceul clujean „George Coșbuc” unde a fost Director profesorul Vasile Langa cel care a contribuit la înființarea Satiriconului în urmă cu 40 de ani. Îmi amintesc că la sfârșitul unei ședințe de cenaclu am scris pe o foiță de hârtie un catren în care „prindeam în peniță” un dialog între unii colegi epigramaști care, „născuți mai devreme” (ca să nu zic bătrâni) se lamentaseră în versuri că nu mai aveau succes la femei. Am înmănat „opera” mea Președintelui Ionică Pop, cu dorința să o citească numai dânsul. La următoarea ședință a cenaclului, o colegă simpatică mi-a comunicat la ureche că, la afișierul de la Biblioteca unde ne întruneam, se află o epigramă de-a mea. Am fost astfel deconspirată, spre hazul confrăților. Și cum la ședințele noastre veneau și câțiva spectatori care gustau poantele noastre, unul dintre dâșii a solicitat „opera,, mea ca amintire; evident, nu a putut fi refuzat... Torța cu flacăra epigramei a fost purtată mai departe cu onoare și responsabilitate de Președintele Satiriconului, juristul Marian Popescu susținut îndeaproape de sensibila, inegalabila dumnealui soție, Silvia Popescu, Secretar Literar al cenaclului clujean. A fost în continuare o perioadă fertilă cu organizarea de concursuri, festivaluri cu ecou, publicarea epigramelor în țară, lansare de volume de epigrame în fața multor spectatori. Se creau ad-hoc dialoguri satirice între confrăți. Tot atunci s-a realizat o simbioză între caricatură și epigramă

Caricatură de Virgil Tomuleț

fiindu-ne aproape maestrul grafician, pictor, caricaturist Virgil Tomuleț și graficianul Octavian Bour. „Marianus Claudopolitanus Epigramaticus” este unul dintre volumele de succes publicate de epigramistul Marian Popescu. Creațiile dumnealui sunt mereu actuale:

GVERNAMENTALĂ

Ca un antipolitruc

Judec și constat că dacă

Marțienii vin, se duc,

Ăștia vin... și nu mai pleacă.

RECENSĂMÂNTUL PENSIONARILOR

Sculați voi oropsiți ai vieții

Flămânzi și goi și duși de nas,

Că vin, în pragul dimineții,

Să vadă câți ați mai rămas.

Dar cum știm că „fugit irreparabile tempus” asistăm azi la purtarea mai departe a flăcării epigramei de către confrăți de-ai noștri adaptați vremurilor. Buclucașele noastre catrene apar în Site-ul Satiricon de pe internet, grație talentului de necontestat al colegilor noștri, redutabili epigramaști, „născuți mai târziu” decât unii dintre noi. Fie ca strădania lor să fie apreciată iar spiritul epigramei să dăinuie în continuare! Vivat, crescat, floreat Epigrama!

GENȚIANA GROZA